

Загреб -- Хрватски медији тврде да српска страна није успела да докаже да је Алојзије Степинац био злочинац у Другом светском рату.

У среду и четвртак требало би да се одржи скуп Мешовите православно-католичке комисије о лику и делу кардинала Католичке цркве у Хрватској Алојзија Степинца у Подгорици.

На предстојећем састанку Мешовите комисије тема ће бити "Надбискуп Степинац и комунистички прогон од 1945. до 1960.", а загребачки Јутарњи лист из пера Дарка Худелисте преноси да би "излазна стратегија" овог дијалога, према најновијем развоју догађаја, могла да "фрустрира екстремнији део своје националистички расположене јавности".

"Наиме, колико је познато, ништа се битно, за српску страну, на претходна четири састанка мешовите комисије (последњи је био у Пожеги, на 'терену' бискупа Антуна Шкворчевића) није догодило - иако се много тога најављивало", тврди Худелист.

Он, међутим, ниједном речју не помиње чињеницу, коју је потврдио и српски патријарх Иринеј, да су током тог дијалога ватикански архиви били недоступни за СПЦ, односно комисију.

Худелист наводи да је српска страна, на пример, најављивала изношење на светло дана капитлних и одлучујућих историјских списа и докумената којима ће се, како каже, наводно, доказати да је надбискуп Степинац у Другом светском рату био злочинац. "Но сада постаје све јасније да такве компромитујуће папире великодостојанственици СПЦ и српски историчари у својим рукама немају", навео је.

А без њих, додаје, ништа неће моћи да буде доказано, односно, како тврди, ништа се неће моћи ревидирати у односу на досад познате чињенице и сазнања о Степинцу и његовом деловању.

Позивајући се углавном на медијске шпекулације и куоларске приче, Худелиста пише да је Мешовита комисија о Степинцу била понајвише замисао митрополита црногорско-приморског Амфилохија Радовића, којег представља као владикау који у СПЦ, како каже, има репутацију једног од експлицитнијих српских националиста.

Идеја о таквој заједничкој Комисији на самом почетку рада није била добро примљена, тврди Худелист, мада не прецизира од кога. Идеја, тврди, није добро примљена јер су, према његовим речима, у рад комисије укључене и особе ван цркве, политичари и државни службеници?

"Рад Комисије у јавности се доживљавао готово као боксерски меч у којем ће једна страна пре или касније нокаутирати другу", тврди Худелист, иако се то ни по чему није могло закључити с обзиром на то да су састанци комисије затворени за јавност, а чланови обавезани на ћутање све до окончања дијалога.

Другачији од претходних био је, према његовим речима, састанак одржан у Пожети 20. и 21. априла на којем је владала пријатељска, срдачна па чак и, понеким извештајима, "братска" атмосфера, посебно након завршетка службеног дела.

Худелист то тумачи као могућу најаву, како каже, својеврсног компромиса између хрватске и српске стране у Комисији, који би можда могао бити материјализован и у облику некаквог службеног документа, који би могао деловати умирујуће и на хрватску и

на српску јавност.

Позивајући се на своја сазнања, Худелист каже да с друге стране неки песимисти у кулоарима најављују како би српски чланови Комисије на предстојећем састанку у Подгорици могли донекле да промене реторику - у смислу критичнијег постављања према папи Фрањи.

А то би се, како каже, могло догодити "ако би, сумирајући све што се досад у раду Комисије догодило (или се није догодило), на крају дошли до закључка да резултат релектире историјских докумената који су 'у игри' није у складу с њиховим оптужбама против Степинца".

У ишчекивану подгоричке рунде преговора две цркве, Худелист даље у наставцима анализира када је, како каже, заправо, и како започео овај, за овог аутора, веома комплексан спор између Српске православне Цркве и Католичке Цркве у Хрватској, па и када је у питању надбискуп Степинац (иако, наравно, не само он).

(Танјуг)